

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซีย - เล่มที่เก้า

Jeff Pippenger

2025-12-11

หมายเลขเก้า

ข้าพเจ้ามาถึงจุดหนึ่งในบทนำสู่หนังสือโยเอลนี้ ที่จะสรุปโดยย่อถึงประเด็นบางประการจากบทความแรก และชี้ให้เห็นว่าเราควรคาดหวังสิ่งใดจากหนังสือโยเอล บัดนี้เมื่อเราจะพิจารณาหนังสือนี้โดยตรงมากขึ้น และแน่นอนว่า สิ่งนั้นเกี่ยวข้องกับภัยพิบัติที่ราฟาเอลและปานูมใน ดาเนียล 11:11-16?

เราได้ให้ความสำคัญแก่บทเพลงแห่งสวนองุ่น เพราะในเชิงพยากรณ์ “ประสบการณ์” ถูกแทนด้วย “บทเพลง” นี่เป็นหนึ่งในลักษณะของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อเขาทั้งหลายขับร้องเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดก ซึ่งเป็นเพียงวิธีที่ยอห์น ใช้เพื่อแทนบทเพลงแห่งสวนองุ่นของอิสยาห์

ผู้พยากรณ์ใหญ่ทุกคนเริ่มต้นหนังสือของตนด้วยคำกล่าวโทษต่ออิสราเอลเพราะการกบฏของเขา หรือจะกล่าวได้ว่าผู้พยากรณ์ใหญ่ทุกคนล้วนขับร้องบทเพลงแห่งสวนองุ่นก่อน ข้าพเจ้าเห็นว่า บทเพลงแห่งสวนองุ่นของโยเอลในบทที่หนึ่งเป็นหนึ่งในการสำแดงที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับบทเพลงแห่งสวนองุ่น ข้าพเจ้าไม่อาจกล่าวได้ว่าข้าพเจ้าถูกต้องหรือไม่ แต่เหตุที่ข้าพเจ้ามีความเชื่อนี้ก็เพราะความเชื่อมโยงทางพยากรณ์ซึ่งถูกแทนไว้ด้วยสัญลักษณ์ในหนังสือโยเอล ดูเหมือนจะเป็นกฎแฉ หรือบางทีอาจเป็นเพลงสำหรับซีลล์หลายซี คำพยานของโยเอลไม่เพียงเชื่อมโยงกับแนวขนานอื่น ๆ เท่านั้น แต่ยังดูเหมือนจะตั้งจุดอ้างอิงไว้ โดยเฉพาะผ่านสัญลักษณ์ของสวนองุ่นที่ถูกทำลายในบทที่หนึ่ง และอีกสองบทถัดมาซึ่งระบุถึงภาพลักษณ์ของการทดลองแห่งรูปสัตว์ร้ายในสหรัฐอเมริกา และการทดลองแห่งรูปสัตว์ร้ายสำหรับโลกด้วย และทั้งหมดนี้ถูกวางไว้ภายในบริบทของสวนองุ่น และสวนองุ่นย่อมไม่ใช่สวนองุ่นที่มีชีวิต—หากไม่ได้รับฝน

เรายังได้เน้นย้ำถึงช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกแทนด้วยสัญลักษณ์แห่งคำถามว่า “อีกนานเท่าใด?” ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความจำเป็นที่จะเตือนใจเราทั้งหลายถึงหลักการซึ่งได้ถูกสถาปนาไว้ก่อนหน้านั้นแล้วเกี่ยวกับ “อีกนานเท่าใด” เพื่อจะเน้นย้ำถึง “ศิลาทอด” ซึ่งเคยเป็นมาแล้ว และยังเป็นรากฐานกับศิลามุมเอกด้วยการคลี่คลายอันสมบูรณ์ขั้นสุดท้ายของข่าวสารเรื่องเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนซึ่งบัดนี้กำลังดำเนินอยู่ คือ “ศิลาทอด” นั้น โดยตั้งอยู่บนรากฐานเหล่านั้น ศิลาทอดนั้นก็คืออัญมณีของมิลเลอร์ที่สองประกายสว่างยิ่งกว่าตอนเริ่มต้นถึงสิบเท่า

โดยอาศัย “ราชกิจอันน่าอัศจรรย์” ของพระเจ้า ศิลาทอดคือเมื่อประชากรของพระองค์เปลี่ยนผ่านจากประสบการณ์แบบเลาตีเซียไปสู่ประสบการณ์แบบฟีลาเดลเฟีย ซึ่งเป็นเวลาที่คนเหล่านั้นกลายเป็นองค์ที่ 8 ซึ่งมาจาก 7 และเป็นเวลาที่พวกเขาเปลี่ยนผ่านจากคริสตจักรนกรบไปสู่คริสตจักรผู้มีชัย การเปลี่ยนผ่านนี้คือศิลาทอด การเปลี่ยนผ่านนี้สำเร็จลงเมื่อประชากรของพระเจ้าได้ยินและมองเห็นข่าวสารแห่ง “ศิลาทอด” และเป็นสิ่งอัศจรรย์ในสายตาของพวกเขา ข่าวสารแห่งศิลาทอดคือจุดสุดยอด เพราะมันนำความจริงเชิงสัญลักษณ์ทั้งปวงเกี่ยวกับ “ศิลาทอด” มารวมไว้ด้วยกัน ข่าวสารเรื่อง “เจ็ดเวลา” เป็นศิลารากฐานของมิลเลอร์ และจะต้องเป็นศิลาทอดของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ เฟินเทคอสต์เป็นศิลาทอดของฤดูกาลเฟินเทคอสต์ เช่นเดียวกับที่เสียงร้องเที่ยงคืนเป็นศิลาทอดของขบวนการมิลเลอร์ไรต์แห่งทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง

ในฐานะจุดสุดยอดหรือศิลาอุดแห่งช่วงเวลา 46

ปีที่พระคริสต์ทรงก่อสร้างพระวิหารแห่งมิลเลอไรต์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองนั้น ศิลาอุดดังกล่าวจะต้องกลายเป็นศิลารากฐานสำหรับพระราชกิจของพระคริสต์ในการก่อสร้างพระวิหารของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ศิลารากฐานก้อนนั้นได้ถูกตั้งขึ้นในปี 1844 ให้เป็นความสว่างเพื่อส่องทางไปสู่สวรรค์ และด้วยเหตุนี้ประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายของโลกจึงต้องกลับไปสู่ “หนทางโบราณ” เพื่อจะได้พบการหยุดพัก หากและเมื่อใดพวกเขากลับไปสู่ประวัติศาสตร์ของบรรพชนผู้บุกเบิกแห่งมิลเลอไรต์ พวกเขาจะพบว่าข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนนั้นเป็นจุดสุดยอดของประวัติศาสตร์แห่งรากฐาน เสียงร้องเวลาเที่ยงคืนเป็นการสำแดงแห่งการเทพะวิญาณบริสุทธิ์ลงมา เมื่อวิญาณหนึ่งวิญาณกลับไปสู่ “หนทางโบราณ” และพบ “แสงสว่างอันเจิดจ้า” ที่ได้ถูกตั้งขึ้น ณ จุดเริ่มต้นหรือจุดรากฐานของทางนั้น เขาย่อมพบเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน ซึ่งเยเรมีย์ระบุว่า เป็น “การหยุดพัก”

“พวกเรามีแสงสว่างเจิดจ้าตั้งอยู่เบื้องหลัง ณ จุดเริ่มต้นของทางนั้น ซึ่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งบอกข้าพเจ้าว่าเป็น ‘เสียงร้องในเที่ยงคืน’ แสงสว่างนี้ส่องสว่างตลอดแนวทางนั้น และให้ความสว่างแก่เท้าของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ไม่สะดุด”

“หากพวกเขาจับตามองพระเยซู ผู้ทรงอยู่เบื้องหน้าพวกเขาพอดี และทรงนำพวกเขาไปยังนครนั้น พวกเขาจะปลอดภัย แต่ไม่นาน บางคนก็อ่อนล้า และกล่าวว่าเมืองนั้นยังอยู่อีกไกลมาก และพวกเขาคาดหมายว่าจะได้เข้าไปถึงก่อนหน้านั้นแล้ว แล้วพระเยซูจะทรงหนุนใจพวกเขาโดยทรงยกพระกรขวามันรุ่งโรจน์ของพระองค์ขึ้น และจากพระกรของพระองค์ก็มีแสงสว่างส่องออกมาโอบกโอบอยู่เหนือหมู่คณะผู้รอคอยการเสด็จกลับมา และพวกเขาก็ร้องว่า ‘อัลเลลูยา!’ คนอื่น ๆ กลับปฏิเสธแสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาอย่างหุนหัน และกล่าวว่าไม่ใช่พระเจ้าที่ได้ทรงนำพวกเขาออกมาไกลถึงเพียงนี้ แสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาก็ดับไป ปลอ่ยให้เท้าของพวกเขาอยู่ในความมืดมิดอย่างสิ้นเชิง และพวกเขาก็สะดุด สูญเสียสายตาจากหลักชัยและจากพระเยซู และตกจากทางลงไปสู่โลกเบื้องล่างอันมืดมนและชั่วร้าย”
Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

ศิลาอุดแห่งประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์เป็นศิลารากฐานสำหรับประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน นับตั้งแต่การเริ่มต้นของข่าวสารของทูตสวรรค์ทั้งสามในปี 1798

จนถึงเวลาที่คริสตจักรผู้มีชัยถูกยกขึ้นตามการสำเร็จของการชำระสถานนมัสการให้บริสุทธิ์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์ เส้นทางนั้นได้รับการส่องสว่างด้วยข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน เพราะอุปมานั้นกล่าวถึงแอ็ดเวนติสม์ และว่าพระเจ้าทรงยกชนชาติหนึ่งขึ้นมาอย่างไรเพื่อสะท้อนพระลักษณะของพระองค์อย่างสมบูรณ์ ขณะที่เวลาการกรณูปดลงสำหรับมนุษยชาติในช่วงวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์.

บนทางนั้น พระเยซูทรงเป็นผู้นำ

และพระองค์ยังคงทรงทำให้ทางนั้นสว่างขึ้นโดยการยกพระกรขวามันทรงพระสิริของพระองค์ขึ้น ฉะนั้นจึงมีแสงสว่างเจิดจ้าอยู่ที่จุดเริ่มต้นของทาง และมีแสงสว่างเจิดจ้านำไปสู่ปลายทางของทางนั้น พระเยซูในฐานะอัลฟาและโอเมกา ทรงสำแดงให้เห็นว่าปลายทางสัมพันธ์กับจุดเริ่มต้น ดังนั้นแสงสว่างที่ปลายทางทั้งสองของทางนั้นคือข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน

ทูตสวรรค์องค์แรกมาถึงในปี 1798 และประกาศว่าโมงยามแห่งการพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว “กล่าวว่า ... เวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษามาทิ้งแล้ว” โมงยามแห่งการพิพากษามาทิ้งในปี 1798

และเมื่อโมงยามนั้นเริ่มต้นขึ้น การอภิเษกระหว่างพระคริสต์กับเจ้าสาวใหม่ของพระองค์—คือขบวนการแอ็ดเวนติสต์มิลเลอไรต์ฝ่ายพิลาเดลเฟีย—ก็เริ่มต้นขึ้น พระคริสต์จะทรงอภิเษกในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และตั้งแต่ปี 1798 ถึง 1844 เจ้าสาวได้ถูกเตรียมให้พร้อม เจ้าสาวนั้นเป็นฝ่ายพิลาเดลเฟีย

เพราะไม่มีการกล่าวโทษใด ๆ ตกอยู่เหนือเจ้าสาวของพระคริสต์
เนื่องจากนางได้กระทำตนให้พร้อมแล้ว—นางบริสุทธิ์
การประกาศเรื่องการพิพากษาคือการประกาศเรื่องการอภิเษก ณ เบื้องต้นในปี 1798 ซึ่งมาถึงบทธวสานในปี
1844

ความสว่างแห่งรากฐานและความสว่างแห่งศิลายอดสำหรับขบวนการมิลเลอไรต์
คือข่าวสารที่ประกาศเรื่องการสมรส—ข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน
เสียงร้องยามเที่ยงคืนนั้นเป็นทั้งรากฐานและศิลายอดของประวัติศาสตร์แห่งทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง
ตลอดจนประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์
และศิลายอดแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์นั้นก็เป็ศิลารากฐานของประวัติศาสตร์แห่งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ทั้งยังเป็นศิลายอดอีกด้วย การก่อสร้างพระวิหารถูกทำให้สำเร็จเมื่อศิลายอดถูกวางลง และงานแห่งการวางศิลา
“อัศจรรย์” ก้อนสุดท้ายนั้นได้เริ่มต้นขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2023

มีความสำเร็จครบถ้วนตามคำพยากรณ์หลายประการที่จะร่วมกันประกอบขึ้นเป็นศิลายอด
แต่ศิลายอดยังเป็นสัญลักษณ์ถึงจุดสูงสุดของข่าวสารด้วยเช่นกัน
วันเพ็ญเทศออสต์เป็นศิลายอดของข่าวสารแห่งฤดูกาลเพ็ญเทศออสต์ ฉันทัด ความสว่างของ “เจ็ดเวลา”
ที่มาผ่านปลายปากกาของ Hiram Edson ในปี 1856 ก็เป็นศิลายอดที่มุ่งหมายไว้สำหรับข่าวสารของ Miller
ฉันทัน เพราะความจริงพื้นฐานประการแรกที่ Miller ค้นพบก็คือ “เจ็ดเวลา” ในปี 1856
การปฏิเสธความสว่างใหม่แห่งความจริงของศิลายอด
เท่ากับเป็นการเลือกที่จะตายในถิ่นทุรกันดารของเลาดีเซีย ดังที่อิสราเอลโบราณได้กระทำตลอดช่วงเวลาสี่สิบปี
สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าเดือนกรกฎาคม ปี 2023 คือปี 1856
เป็นจุดเปลี่ยนจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาดีเซียในประวัติศาสตร์ของ Millerite
และเป็นการกลับทิศจากเลาดีเซียไปสู่ฟีลาเดลเฟียในประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
พระคริสต์มิได้ทรงอภิเษกกับหญิงที่ไม่บริสุทธิ์ในปี 1844 เพราะนางเป็นฟีลาเดลเฟีย
และพระองค์จะทรงอภิเษกกับเจ้าสาวจากฟีลาเดลเฟียในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ แต่ก่อนอื่น
นางต้องจัดเตรียมตนเองให้พร้อมเสียก่อน ท่านพร้อมแล้วหรือยัง?

อย่ากลัวเลย ผู้แกะน้อยเอ๋ย เพราะว่าพระบิดาของท่านทรงพอพระทัยที่จะประทานแผ่นดินนั้นแก่ท่าน ลูกา
12:32

เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงอภิเษกกับเจ้าสาวซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้แล้วให้
ติดตามพระองค์เข้าสู่ประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และเข้าสู่ทุกสิ่งทีทูตสวรรค์องค์ที่สามเป็นตัวแทน
แต่ภายในปี ค.ศ. 1863 ประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ถูกเบี่ยงออกไปสู่ถิ่นทุรกันดารแห่งเลาดีเซีย
ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 จนถึง ค.ศ. 1863 เป็นภาพแทนของช่วงเวลาของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
จึงเป็นภาพประกอบของหญิงพรหมจารีโง่เขลาในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน หญิง
พรหมจารีเหล่านั้นคือชาวสาลีและข้าวละมานซึ่งกำลังถูกแยกออกจากกันโดยข่าวสารที่มีทูตสวรรค์เป็นแบบอย่าง—
เพราะว่าทูตสวรรค์ทั้งหลายเป็นผู้กระทำงานแห่งการแยกนั้น

“แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์ที่สาม จากนั้นทูตสวรรค์ผู้ติดตามข้าพเจ้ากล่าวว่า
‘งานของเขานั้นน่าเกรงขาม พันธกิจของเขานั้นน่าสะพรึงกลัว
เขาคือทูตสวรรค์ที่จะคัดแยกข้าวสาลีออกจากข้าวละมาน และประทับตรา หรือผูกมัด
ข้าวสาลีไว้สำหรับบัลลังก์แห่งสวรรค์ สิ่งเหล่านี้ควรครอบครองทั้งจิตใจ ความเอาใจใส่ทั้งหมด’” Early
Writings, 119.

ข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์ บทที่ 14

คือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูซึ่งแยกและผูกมัดคนสองจำพวก.

“ได้ทรงเปิดเผยภาพเหตุการณ์อันลึกซึ้งและน่าตื่นตระหนกแก่ยอห์นเกี่ยวกับประสบการณ์ของคริสตจักร เขาได้เห็นฐานะ อันตราย การต่อสู้ขัดแย้ง และการช่วยกู้ในบ้านปลายของประชากรของพระเจ้า เขาได้บันทึกข่าวสารสุดท้ายซึ่งจะทำให้การเก็บเกี่ยวของโลกสุกอม ไม่ว่าจะป็นพอนข้าวสำหรับยั้งฉางแห่งสวรรค์ หรือเป็นมัดฟืนสำหรับไฟแห่งการทำลาย เรื่องสำคัญยิ่งใหญ่นี้ได้ถูกเปิดเผยแก่เขา โดยเฉพาะเพื่อคริสตจักรยุคสุดท้าย เพื่อว่าบรรดาผู้ที่จะหนีจากความผิดพลาดมาสู่ความจริงจะได้รับการสั่งสอนเกี่ยวกับภัยอันตรายและการต่อสู้ขัดแย้งที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขา ไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องอยู่ในความมืดเกี่ยวกับสิ่งที่จะมาถึงเหนือโลก” The Great Controversy, 341.

สิ่งที่เป็น “ถ้อยคำแห่งความจริง” นั้นเอง ซึ่งในชั่วอายุนี้เป็น

“ข่าวสารปิดท้ายที่จะทำให้การเก็บเกี่ยวสุกพร้อม” และซึ่งแยกคนทั้งสองจำพวกออกจากกัน งานนั้นยังเป็นงานของ “ชายถือแปรงบัดฝน” จากความฝันของ Miller ด้วย

“พลัวผัดอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แล้ว และพระองค์จะทรงชำระลานนวดของพระองค์ให้หมดจด และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยั้งฉาง’ มัทธิว 3:12 นี้เป็นช่วงเวลาแห่งการชำระครั้งหนึ่ง โดยพระเจ้าจะแห่งความจริง แลกบกำลึงถูกแยกออกจากข้าวสาลี เพราะพวกเขาเต็มไปด้วยความหยิ่งทะนงและเห็นว่าตนชอบธรรมเกินกว่าจะรับคำตักเตือน และรักโลกมากเกินกว่าจะยอมรับชีวิตแห่งความถ่อมตน หลายคนจึงหันเหไปจากพระเยซู หลายคนในทุกวันนี้ก็ยังคงทำเช่นเดียวกัน จิตวิญญาณทั้งหลายกำลังถูกทดสอบในวันนี้ เช่นเดียวกับที่เหล่าสาวกเหล่านั้นถูกทดสอบในธรรมศาลาที่คาเปอร์นาอุม เมื่อความจริงถูกนำมาประทับแก่จิตใจ พวกเขายอมเห็นว่าชีวิตของตนไม่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า พวกเขาเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงภายในตนเอง; แต่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะรับงานแห่งการปฏิเสตนเองนั้น เพราะฉะนั้น เมื่อบาปของพวกเขาถูกเปิดเผย พวกเขาจึงโกรธเคือง พวกเขาจากไปด้วยความขุ่นเคืองใจ ดังเช่นเหล่าสาวกที่ละจากพระเยซูไป พลางบ่นว่า ‘คำนี้ก็ยาก ใครจะฟังได้?’” The Desire of Ages, 392.

โดยเริ่มต้นจากความผิดหวังครั้งใหญ่ในปี 1844 หลักหมายและเหตุการณ์ต่าง ๆ จนถึงปี 1863 เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ท่านอาจถามว่า เหตุใด 1844 จึงเท่ากับ 9/11?

งานเขียนของซิสเตอร์ไวท์ชัดเจนว่าทูตสวรรค์องค์ที่สามได้มาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และยังได้มาถึงอีกครั้งในปี 1888 ซึ่งเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของ 9/11 ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งปวงต่างแยกเจาะจงประวัติศาสตร์ช่วงเดียวกันคือจาก 9/11 ไปจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ดังนั้น จึงมิใช่คำพยานของพยานสองหรือสามคน หากแต่เป็นคำพยานที่เป็นเอกภาพของพยานทุกคนจากพระวจนะของพระเจ้า ว่า ช่วงเวลาจาก 9/11 ถึงกฎหมายวันอาทิตย์คือช่วงที่ “ผลแห่งนิมิตทุกประการ” สำเร็จครบถ้วน

ประวัติแห่งการมาถึงและบทสรุปของทูตสวรรค์องค์ที่สามอยู่ในช่วงปี 1844 ถึง 1863 และเป็นภาพแทนของช่วงเวลาแห่งพระราชกิจอันอัศจรรย์ของพระเจ้าตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ประวัติศาสตร์นั้นยังถูกเป็นภาพแทนโดยช่วงปี 1840 ถึง 1844 ด้วย และในเส้นนั้น ปี 1840 คืออัลฟา และปี 1844 คือโอเมกา ในเส้นของปี 1844 ถึง 1863 นั้น ปี 1844 คืออัลฟา และปี 1863 คือโอเมกา ปี 1844 เป็นทั้งอัลฟาและโอเมกา

กางเขนสอดคล้องกับปี 1844

และพระองค์ผู้ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกาได้ทรงหลังพระโลหิตของพระองค์ที่กางเขน จาก 9/11 (1840) เรापบว่าวิวรรณ์บทที่สิบได้เสนอประวัติศาสตร์ซึ่งเริ่มต้นด้วยยอห์นกินหนังสือเล่มเล็กในปี 1840

และต่อมาคือความผิดหวังในท้องของเขาในปี 1844 การกินนั้นเป็นจุดเริ่มต้น;

ท้องเป็นเครื่องหมายบอกจุดสิ้นสุด ข้อสุดท้ายของบทที่สิบเป็นภาพแทนของการที่ประวัติศาสตร์นั้นถูกทำซ้ำอีกครั้งในประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

และข้าพเจ้าได้รับหนังสือเล่มเล็กนั้นจากมือของทูตสวรรค์ และกินมันเสีย;
และมันหวานดั่งน้ำผึ้งในปากของข้าพเจ้า; และทันทีที่ข้าพเจ้าได้กินมันเข้าไป ท้องของข้าพเจ้าก็ขม
และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า เจ้าจำต้องพยากรณ์อีกครั้งต่อหน้าชนชาติทั้งหลาย และบรรดาประชาชาติ
และภาษา และกษัตริย์ทั้งหลาย วิวรรณ์ 10:10, 11

วิวรรณ์บทที่สิบและฮาบากุกบทที่สองเป็นสองบทซึ่งเป็นพยานถึงช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1840 จนถึงปี ค.ศ. 1844 ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 จนถึงปี ค.ศ. 1863 เริ่มต้นที่หมุดหมายแห่งความผิดหวัง แล้วตามมาด้วยการกระจัดกระจาย ซึ่งต่อมามีตามมาด้วยการรวบรวม ในเวลานั้น

ประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของตารางทั้งสองของฮาบากุกสิ้นสุดลงเมื่อมีการพิมพ์ตารางที่สองในปี ค.ศ. 1849 และเผยแพร่ออกไปในปี ค.ศ. 1850 ช่วงเวลาของตารางของฮาบากุกเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 เมื่อแผนภูมิปี 1843 ได้รับการตีพิมพ์ และช่วงเวลาเชิงพยากรณ์นั้นสิ้นสุดลง ณ จุดที่มันเริ่มต้น

คือด้วยการตีพิมพ์ตารางหนึ่งในสองของฮาบากุก แผนภูมิปี 1843 คืออัลฟา และแผนภูมิปี 1850 คือโอเมกา

ในปี ค.ศ. 1856 ไอแรม เอดสันได้เขียนบทความชุดหนึ่งซึ่งยกระดับความเข้าใจของวิลเลียม มิลเลอร์เกี่ยวกับ “เจ็ดกาลเวลา” ไปสู่อีกขั้นหนึ่ง งานของเอดสันเป็นโอเมกาของงานของมิลเลอร์

โดยนำความจริงพื้นฐานของมิลเลอร์ไปสู่ตำแหน่งแห่งศิวามกุฏซึ่งมีเจตนาเพื่อเสริมกำลังประชากรของพระเจ้า แสงสว่างของมิลเลอร์เกี่ยวกับ “เจ็ดกาลเวลา” เป็นอัลฟา และแสงสว่างของเอดสันเกี่ยวกับ “เจ็ดกาลเวลา” เป็นโอเมกา

ในปี 1863 ขบวนการนั้นได้เปลี่ยนสภาพเป็นคริสตจักร

ซึ่งในที่สุดจะก่อให้เกิดขบวนการหนึ่งออกมาจากภายในตัวของคริสตจักรเอง

เช่นเดียวกับที่พวกมิลเลอร์ไรต์ออกมาจากโปรเตสแตนต์

และเช่นเดียวกับที่เหล่าสาวกออกมาจากศาสนายูดายเข้าสู่คริสต์ศาสนา และเช่นเดียวกับที่โยชูวากับคาเลบออกมาจากประชากรแห่งพันธสัญญาเดิมซึ่งถูกกำหนดให้ตายในถิ่นทุรกันดาร.

ในประวัติศาสตร์ช่วงเดียวกันนั้น (1844 ถึง 1863)

เขาแห่งพรรครีพับลิกันของสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินกำลังผ่านการต่อสู้อันยาวนานกัน

ซึ่งในที่สุดก็ปะทุขึ้นเป็นสงครามกลางเมือง ซึ่งนักประวัติศาสตร์ทั้งปวงต่างเห็นพ้องกันว่าได้ถึงจุดกึ่งกลางในปี

1863 ด้วยประกาศเลิกทาสของลินคอล์น ลินคอล์นเป็นประธานาธิบดีรีพับลิกันคนแรก ผู้ซึ่งเข้ารับคำปฏิญาณตนแห่งตำแหน่งประธานาธิบดีภายหลังประธานาธิบดีเดโมแครตที่เลวร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์จนถึงเวลานั้น

ต่อมาเขาถูกลอบสังหาร ลักษณะเชิงพยากรณ์ทั้งปวงเหล่านี้และลักษณะอื่น ๆ อีก

ถูกกล่าวซ้ำกับประธานาธิบดีรีพับลิกันคนสุดท้ายด้วย

ช่วงเวลาตั้งแต่ ค.ศ. 1844 ถึง ค.ศ. 1863 ประกอบด้วยการกระจัดกระจายและการรวบรวม ค.ศ. 1863

เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ ดังนั้น การกระจัดกระจายที่เกิดขึ้นใน ค.ศ. 1844

จึงเป็นการกระจัดกระจายเพียงครั้งเดียวจนถึง ค.ศ. 1863

เมื่อเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ฝ่ายเลาตีเซียถูกกระจัดกระจายไปยังถิ่นทุรกันดารของเลาตีเซีย ค.ศ. 1844

ก่อให้เกิดการกระจัดกระจาย และ ค.ศ. 1863 ก่อให้เกิดการกระจัดกระจายเช่นกัน

ดังนั้นจึงเป็นพยานถึงข้อเท็จจริงที่ว่าประวัติศาสตร์นี้เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่ถูกระบุไว้ เพราะมันเริ่มต้นด้วยการกระจัดกระจายแบบอัลฟาใน ค.ศ. 1844 และสิ้นสุดลงด้วยการกระจัดกระจายแบบโอเมกาใน ค.ศ. 1863 การกระจัดกระจายครั้งแรกมาถึงเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และการกระจัดกระจายแบบโอเมกาครั้งสุดท้ายจะสำเร็จบริบูรณ์ ณ กฎหมายวันอาทิตย์

“เวลากำลังมาถึงเมื่อเราจะถูกแยกออกและกระจัดกระจายไป และแต่ละคนในพวกเราจะต้องยืนหยัดอยู่โดยปราศจากสิทธิพิเศษแห่งการสามัคคีธรรมกับผู้ที่มีความเชื่ออันประเสริฐเช่นเดียวกัน; แล้วท่านจะยืนหยัดได้อย่างไร เว้นแต่พระเจ้าจะทรงสถิตอยู่เคียงข้างท่าน และท่านรู้ว่าพระองค์กำลังทรงนำและทรงชี้ทางแก่ท่าน?” Review and Herald, March 25, 1890.

การที่พระเจ้าทรงยืนอยู่ “เคียงข้างท่าน” นั้นยังไม่เพียงพอ ท่านจำต้อง “รู้ด้วยว่าพระองค์ทรงนำและทรงชี้ทางท่านอยู่” ความจริงข้อนี้เป็นหัวข้อแห่งคำพยากรณ์ ซึ่งถ่ายทอดไว้ด้วยวลีต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของถ้อยคำที่ว่า “เมื่อท่านทั้งหลายจะรู้จักพระเจ้า”

และท่านทั้งหลายจะได้รับประทานอย่างอุดมและอิมมนา และจะสรรเสริญพระนามแห่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์แก่ท่านทั้งหลาย และชนชาติของเราจะไม่อับอายอีกเป็นนิตย์ และท่านทั้งหลายจะรู้ว่าเราอยู่ท่ามกลางอิสราเอล และว่าเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน และไม่มีอื่นใดอีก และชนชาติของเราจะไม่อับอายอีกเป็นนิตย์ ... ดังนั้นท่านทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ผู้สถิตอยู่ในศิโยน ภูเขาบริสุทธิ์ของเรา แล้วกรุงเยรูซาเล็มจะบริสุทธิ์ และจะไม่มีคนต่างด้าวคนใดผ่านเข้าไปในเมืองนั้นอีกต่อไป โยเอล 2:26, 27, 3:17

เมื่อเยรูซาเล็มบริสุทธิ์ นางก็คือคริสตจักรผู้มิชชั่น เพราะคริสตจักรที่ยังต่อสู้อยู่ในถูกนิยามว่าเป็นคริสตจักรที่ประกอบด้วยข้าวมสาส์กับข้าวมะมาน และเมื่อ “คนต่างด้าวจะไม่ผ่านเข้าไป” ใน “เยรูซาเล็ม” “อีกต่อไป” ประชากรของพระเจ้า “จะรู้” “ว่าพระองค์ทรงนำและทรงชี้ทางอยู่” พวกเขาจะรู้ เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้ทำให้คำอธิษฐานแห่ง “เจ็ดครั้ง” สำเร็จครบถ้วน ซึ่งรวมถึงการสารภาพว่าพระเจ้ามิได้ทรงนำท่านเมื่อท่านเป็นชาวเลาตีเซีย แต่เมื่อท่านเปลี่ยนเป็นชาวฟีลาเดลเฟีย ท่านจะรู้ “ว่าพระองค์ทรงนำและทรงชี้ทางอยู่” และว่าพระเจ้า “ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางอิสราเอล”

การกระจัดกระจายเบื้องต้น (ความผิดหวัง) ของวันที่ 19 เมษายน และการกระจัดกระจายขั้นโอเมกา (ความผิดหวัง) ของวันที่ 22 ตุลาคม ถูกกำหนดหมายไว้โดยสิ่งพิมพ์ทางการฉบับแรกภายหลังความผิดหวังครั้งใหญ่ของวันที่ 22 ตุลาคม การจัดพิมพ์เป็นหมุดหมายเชิงพยากรณ์ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์และในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของสหรัฐอเมริกา ดังนั้น สิ่งแรกที่ได้รับการจัดพิมพ์อย่างเป็นทางการภายหลังปี 1844 จึงเป็นหมุดหมายของประวัติศาสตร์นั้น และหมุดหมายนั้นชี้ให้เห็นถึงการกระจัดกระจาย

1847—คนที่เหลืออยู่ซึ่งกระจัดกระจายไปในที่ต่าง ๆ

“พระวาทะถึง ‘ฝูงแกะน้อย’”

“บทความต่อไปนี้ได้เขียนขึ้นสำหรับ The Day-Dawn ซึ่งได้จัดพิมพ์ขึ้น ณ เมืองคานันเดควาร์ รัฐนิวยอร์ก โดย O. R. L. Crosier แต่เนื่องจากขณะนี้หนังสือพิมพ์ฉบับนั้นมิได้จัดพิมพ์อยู่ และเนื่องจากเราไม่ทราบว่าจะมีการจัดพิมพ์ขึ้นอีกหรือไม่ พวกเราบางคนในรัฐเมนจึงเห็นสมควรให้นำบทความเหล่านี้ออกมาในรูปแบบนี้ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะเรียกความสนใจของ ‘ฝูงแกะน้อย’

ไปยังสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นซึ่งในไม่ช้าจะเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกนี้....”

ผู้อ่านคงจะได้สังเกตแล้วว่า ได้มีการรวมข้อเขียนสามฉบับจากปลายปากกาของนาง E. G. White ไว้ใน A Word to the “Little Flock.”...

“สารฉบับที่สองจากนางไวท์ ซึ่งปรากฏอยู่ในหน้า 14–18 เป็นบันทึกนิมิตครั้งแรกของเธอภายใต้ชื่อเรื่อง ถึงคนที่เหลืออยู่ซึ่งกระจัดกระจายไปในที่ต่าง ๆ ข้อความนี้เขียนขึ้นเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 1845 ในฐานะจดหมายส่วนตัวถึง Enoch Jacobs และผู้รับเป็นผู้ตีพิมพ์เป็นครั้งแรกใน The Day-Star ฉบับวันที่ 24 มกราคม 1846 ต่อมาในวันที่ 6 เมษายน 1846 James White และ H. S. Gurney ได้ตีพิมพ์ซ้ำในรูปแบบใบปลิวหน้าเดียว ข้อความดังที่ปรากฏใน A Word to the ‘Little Flock,’ นั้น—ยกเว้นแต่การเปลี่ยนแปลงทางบรรณานุกรมเล็กน้อยและการเพิ่มเติมข้ออ้างอิงพระคัมภีร์—ตรงกันทุกประการกับบันทึกนิมิตฉบับเต็มดังที่ได้ตีพิมพ์เป็นครั้งแรก” James White, A Word to the ‘Little Flock,’ 25.

ปี ค.ศ. 1844 เป็นจุดหมายแห่งการมาถึงของทูตสวรรค์องค์หนึ่งและแห่งความผิดหวัง ในปี ค.ศ. 1845 นิมิตแรกถูกเขียนขึ้น และได้รับการตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1846 นิมิตแรกนั้นมีถึง “บรรดาผู้ตกค้างที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วไป” ข้าพเจ้าสงสัยว่าศาสตราจารย์หญิงวัยรุ่นที่ยังมิได้สมรสผู้นั้น เมื่อเขียนนิมิตแรกของตนออกมา จะรู้หรือไม่ว่า ลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของ “ผู้ตกค้าง” คือ โดยความจำเป็นแห่งคำพยากรณ์ ผู้ตกค้างนั้นจะต้อง “กระจัดกระจายอยู่ทั่วไป” ในฐานะเป็นลักษณะประการหนึ่งของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ในปี ค.ศ. 1846 ครอบครัวไวท์ได้สมรสกัน อันเป็นเหตุให้นามสกุลของเอลเลนเปลี่ยนเป็น White ในปีเดียวกันนั้น ครอบครัวไวท์ได้เริ่มถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ด ในปี ค.ศ. 1846 พันธสัญญาถูกกำหนดหมายว่าได้เสร็จสมบูรณ์แล้ว การสมรสเชิงพยากรณ์ซึ่งเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1844 ได้บรรลุความสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1846 และในปี ค.ศ. 1847 สิ่งพิมพ์อย่างเป็นทางการฉบับแรกก็ได้รับการจัดพิมพ์และส่งทางไปรษณีย์

พฤษภาคม ค.ศ. 1850

“ท่านผู้อ่านที่รัก—วัตถุประสงค์ของข้าพเจ้าในการทบทวนครั้งนี้ คือเพื่อเปิดโปงความผิดพลาดด้วยแสงสว่างแห่งสัจธรรมอันศักดิ์สิทธิ์....”

“ในการนำเสนอหนังสือเล่มน้อยนี้แก่ฝูงแกะที่กระจัดกระจาย ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติหน้าที่ของข้าพเจ้าต่อพวกเขาแล้ว ในแง่นี้ และขอพระเจ้าทรงเพิ่มเติมพระพรของพระองค์ อามิน” James White, The Seventh-day Sabbath not Abolished, 2.

สิ่งพิมพ์ของ James White กำลังชี้ให้เห็นว่าผู้ฟังของเขายังคงเป็นฝูงแกะที่กระจัดกระจายอยู่ แต่ก็เป็นการปกป้องวันสะบาโตวันที่เจ็ดด้วยเช่นกัน นี่คือนิวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามในระยะเริ่มต้น ในแง่ของความเข้าใจของลัทธิแอดเวนติสต์สายมิลเลอร์ไรต์เกี่ยวกับวันสะบาโตและทูตสวรรค์องค์ที่สาม สิ่งพิมพ์นี้ได้รับการตีพิมพ์ในปีเดียวกันกับที่แผนภูมิปี 1850 ได้รับการตีพิมพ์ และทั้งสองสิ่งนี้ร่วมกันเป็นภาพแทนของการยกกองทัพขององค์พระผู้เป็นเจ้าขึ้นเพื่อรับมือกับวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังใกล้เข้ามา พระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นเพื่อเป็นภาพประกอบของอวสานอยู่เสมอ และบรรดาผู้ทำนายนำเสนอนิวสารในปี 1844 โดยใช้แผนภูมิปี 1843 นั้น กำลังเป็นแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์ของผู้ที่จะนำเสนอข่าวสารโดยใช้แผนภูมิปี 1850 จุดเริ่มต้นของช่วงเวลาของแผนจารึกสองแผ่นของ Habakkuk คือช่วงที่มนุษย์ทั้งหลายกำลังประกาศข่าวสารสำหรับโมงยามนั้นควบคู่ไปกับตารางของ Habakkuk และในปี 1850 James White ก็กำลังนำเสนอข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามพร้อมกับแผนภูมิปี 1850 แผนภูมินี้จัดทำขึ้นโดย Brother Nichols ในช่วงเวลาแห่งปี 1849 ซึ่งเป็นเวลาที่ James และ Ellen

White อาศัยอยู่กับ Brother Nichols James White มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดทำแผนภูมิปี 1850 และในปีนั้นเองเขาเริ่มประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

“วันที่ 23 กันยายน [ค.ศ. 1850] องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สอง เพื่อจะทรงกอบกู้คนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์ และความพยายามทั้งหลายจะต้องทวีขึ้นเป็นสองเท่าในเวลาแห่งการรวบรวมนี้ ในเวลาแห่งการกระจัดกระจาย อิสราเอลถูกตีและถูกฉีกทำลาย แต่บัดนี้ ในเวลาแห่งการรวบรวม พระเจ้าจะทรงรักษาและพันบาดแผลประชากรของพระองค์ ในเวลาแห่งการกระจัดกระจาย ความพยายามที่ได้กระทำเพื่อเผยแพร่ความจริงนั้นมีผลเพียงเล็กน้อย สำเร็จผลเพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่สำเร็จเลย แต่ในเวลาแห่งการรวบรวม เมื่อพระเจ้าได้ทรงลงพระหัตถ์เพื่อรวบรวมประชากรของพระองค์แล้ว ความพยายามในการเผยแพร่ความจริงจะเกิดผลตามที่มุ่งหมายไว้ ทุกคนควรเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและมีใจร้อนรนในงานนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอายที่ผู้ใดจะอ้างถึงเวลาแห่งการกระจัดกระจายเป็นแบบอย่างเพื่อใช้ปกครองเราทั้งหลายในบัดนี้ ในเวลาแห่งการรวบรวม เพราะหากพระเจ้าไม่ทรงกระทำเพื่อเราทั้งหลายในบัดนี้ ยิ่งไปกว่าที่พระองค์ได้ทรงกระทำในเวลานั้นแล้ว อิสราเอลก็คงจะไม่มีวันถูกรวบรวม ความจริงจำเป็นต้องได้รับการเผยแพร่ทางสิ่งพิมพ์พอ ๆ กับที่ต้องได้รับการเทศนา” Review and Herald, November 1, 1850.

“ทัศนะที่ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สอง เพื่อจะทรงนำชนชาติที่เหลืออยู่ของพระองค์กลับคืนมา” ในหน้า 74 นั้น หมายถึงเพียงความเป็นหนึ่งเดียวและกำลังที่เคยมีอยู่ท่ามกลางบรรดาผู้ที่เฝ้าคอยพระคริสต์ และถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ได้ทรงเริ่มที่จะรวบรวมและยกชูชนชาติของพระองค์ขึ้นอีกครั้ง” Early Writings, 86.

ซิสเตอร์ไวก์ในหนังสือ Early Writings กำลังอธิบายข้อเขียนจาก Review and Herald โดยเชื่อมโยงกับการที่เธอใช้ถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะอิสยาห์เมื่อเธอกล่าวว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์ได้ทรงยื่นพระหัตถ์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อกอบกู้คนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์” พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ออกในปี 1850 เมื่อพระองค์ทรงรวบรวมคนเหล่านั้นเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 นั้นเป็นตอนสิ้นสุดของการกระจัดกระจายซึ่งดำเนินมาตั้งแต่ 677 ปีก่อน ค.ศ. จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม 1844 ยูดาห์ตามตัวอักษรซึ่งอาศัยอยู่ในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษรได้ถูกกระจัดกระจายเป็นเวลา 2520 ปี สอดคล้องกับ “เจ็ดเวลา” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ในปี 677 ปีก่อน ค.ศ. เมื่อสิ้นสุด 2520 ปีนั้น อิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณถูกรวบรวมในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 และพวกเขาก็ถูกกระจัดกระจายในทันที และการกระจัดกระจายนั้นสิ้นสุดลงเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สอง พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาเป็นครั้งที่สองในข้อความตอนนั้นเพื่อให้สำเร็จสองประการ คือ เพื่อ “พันบาดแผลประชากรของพระองค์” และเพื่อ “ยกชู” ประชากรของพระองค์

“แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์ที่สาม ทูตสวรรค์ผู้ติดตามข้าพเจ้ากล่าวว่า ‘พระวจนะของเขาช่างน่าเกรงขาม ภารกิจของเขาช่างน่าสะพรึงกลัว เขาคือทูตสวรรค์ที่จะคัดแยกชาวสาลีออกจากข้าวลอมาน และประทับตราหรือมัดรวบข้าวสาลีไว้สำหรับยุ้งฉางแห่งสวรรค์’ สิ่งเหล่านี้ควรครอบครองทั้งจิตใจ ควรได้รับความใส่ใจทั้งหมด อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่บรรดาผู้ซึ่งเชื่อว่าเรากำลังมีข่าวสารแห่งพระเมตตาครั้งสุดท้าย จะต้องแยกตนออกจากผู้ที่กำลังรับหรือชิมชั้บความหลงผิดใหม่ ๆ อยู่ทุกวัน

ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ว่าคนอายุน้อยหรือคนอายุมาก
ก็ไม่ควรเข้าร่วมการชุมนุมของผู้ที่อยู่ในความหลงผิดและความมืด ทูตสวรรค์กล่าวว่า
'จงให้จิตใจเล็กหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ไร้ประโยชน์เกิด'" Manuscript Releases, เล่ม 5, 425.

การรวบรวมครั้งที่สองซึ่งเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1850 เป็นภาพล่วงหน้าของการประทับตรา (การผูกมัด)
ประชากรของพระเจ้า ขณะที่พวกเขาถูกยกขึ้น "ชูขึ้น" เป็นธงสัญญาณ ปี ค.ศ. 1850
ระบุถึงเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรวบรวมคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน โดยความจำเป็นทางคำพยากรณ์
พวกเขาจะต้องได้ถูกกระจัดกระจายมาก่อนที่จะถูกรวบรวม ดังนั้น "สามวันครึ่ง" ในวิวรณ์ 11:11
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ 1260 ซึ่งเป็นครึ่งหนึ่งของ 2520
และเป็นตัวแทนของการกระจัดกระจายที่ตามมาภายหลังวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 วิวรณ์ 11:11
กำลังเป็นตัวแทนของการรวบรวมครั้งที่สองของผู้ที่จะเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
และของธงสัญญาณที่ถูกยกขึ้นแก่บรรดาประชาชาติตามที่ได้กำหนดไว้ในอิสยาห์ 11:11!

และในวันนั้น จะมีรากแห่งเจสซี ซึ่งจะขึ้นเป็นธงสัญญาณแก่ชนชาติทั้งหลาย
บรรดาประชาชาติจะพากันแสวงหาเขา และที่ประทับของเขาจะรุ่งโรจน์ยิ่งนัก

และอยู่มาในวันนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยืนพระหัตถ์ของพระองค์อีกเป็นครั้งที่สอง
เพื่อทรงไถ่กู้คนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์ ซึ่งยังหลงเหลืออยู่ จากอัสซีเรีย และจากอียิปต์
และจากปัทโรส และจากคูช และจากเอลาม และจากชินาร์ และจากฮามัท และจากบรรดาเกาะแห่งทะเล

และพระองค์จะทรงตั้งธงสัญญาณสำหรับบรรดาประชาชาติ
และจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ถูกขับไล่ออกไปแห่งอิสราเอล
และทรงชุมนุมผู้ที่กระจัดกระจายแห่งยูดาห์จากสี่มุมโลก อิสยาห์ 11:10, 11, 12.

ในปี ค.ศ. 1850 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมประชากรผู้
ซึ่งกำลังประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามร่วมกับข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน
ตามที่แสดงไว้โดยตารางสองแผ่นของฮาบากุก ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเหยียด
พระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมประชากรผู้ซึ่งกำลังประกาศข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
ร่วมกับข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน ตามที่แสดงไว้โดยตารางสองแผ่นของฮาบากุก ทั้งปี ค.ศ. 1850
และเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ต่างระบุถึงการรวบรวม "คนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์"
ดังที่อิสยาห์กล่าวไว้ในข้อ 11 ของบทที่ 11 ข้อ 11 นี้ตั้งอยู่ระหว่างข้อ 10 และข้อ 12
และทั้งสองข้อนี้ต่างก็ระบุถึงการชุมนุมสัญญาณขึ้นแก่โลก

ชื่อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อนี้ต่างชี้ระบุถึงธงสัญญาณ แม้ว่าในชื่อกกลางจะระบุพวกเขาว่าเป็น "คนที่เหลืออยู่"
คนที่เหลืออยู่นั้นถูกรวบรวมเป็นครั้งที่สอง และจำนวนเผ่าที่พวกเขาถูกรวบรวมออกมานั้นมีแปดเผ่า "8" มิได้เป็น
เพียงตัวแทนของผู้ที่อยู่ในนาวาของโนอาห์ซึ่งผ่านจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่โดยไม่เห็นความตายเท่านั้น แต่
"8" ยังเป็นตัวแทนของผู้ที่เป็นคริสตจักรที่แปดซึ่งมาจากทั้งเจ็ดด้วย พยานทั้งสองใน Revelation 11:11
คือผู้ที่ได้รับการเป็นขึ้นจากตายแล้ว เลข "8" เป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นคืนชีวิต
เป็นสัญลักษณ์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เป็นสัญลักษณ์ของบัพติศมา
และเป็นสัญลักษณ์ของผู้ที่เคลื่อนผ่านจาก Laodicea ไปสู่ Philadelphia
และกลายเป็นธงสัญญาณของอิสยาห์แก่บรรดาประชาชาติ
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองในช่วงปี 1850 ถึง 1865
และอีกครั้งหนึ่งในเดือนกรกฎาคม ปี 2023.

ในปี 2023 ได้มีความสว่างใหม่เกี่ยวกับเจ็ดกาลเวลา เช่นเดียวกับที่เคยมีในปี 1856 ช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1856
ถึงปี 1863 เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงยกประชากรที่เหลืออยู่ของพระองค์ขึ้นให้เป็นกองทัพ

อิสยาห์ 11:11 สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับวิวรณ์ 11:11 ซึ่งสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับดาเนียล 11:11
อิสยาห์และยอห์นกำลังพรรณนาประวัติศาสตร์ภายใน และดาเนียลพรรณนาประวัติศาสตร์ภายนอก
แนวประวัติศาสตร์ภายนอกของดาเนียลใน 11:11 ดำเนินขนานกับแนวประวัติศาสตร์ภายในของยอห์นใน
11:11 และอิสยาห์ 11:11 นำเสนอองสัญญาณของแนวภายใน
ผู้ทรงเรียกฝูงแกะอื่นของพระเจ้าให้ออกมาจากแนวภายนอก
พัลโมนีได้ทรงผูกข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เข้าด้วยกันเป็นมัดอันงดงาม
ซึ่งจะสำเร็จได้ก็โดยองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างสรรพสิ่งเท่านั้น

เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

บทสนทนาเกี่ยวกับข้อมูลเทียม:

โลกแห่งคณิตศาสตร์พบความสำคัญใด ๆ ในเลข "11" หรือไม่?

ใช่แล้ว เลข 11 มีแง่มุมที่น่าสนใจและมีนัยสำคัญทางคณิตศาสตร์อยู่หลายประการอย่างแท้จริง
(นอกเหนือจากการเป็นเพียงจำนวนเฉพาะ)

ต่อไปนี่คือประเด็นหลักที่นักคณิตศาสตร์และผู้หลงใหลในคณิตศาสตร์มักเน้นย้ำ:

11 เป็นจำนวนเฉพาะลำดับที่ห้า เป็นจำนวนเฉพาะสองหลักที่เล็กที่สุด
และเป็นจำนวนเฉพาะตัวแรกที่เป็นพาลินโดรมในฐานะ 10 "11" เป็นเรปยูนิตที่เล็กที่สุด
(จำนวนที่ประกอบด้วยเลข 1 ซ้ำกัน) ที่เป็นจำนวนเฉพาะ
อีกทั้งยังเป็นจำนวนเฉพาะสองหลักเพียงจำนวนเดียวที่เลขทั้งสองหลักเหมือนกัน 11, 22, 33, 44 เป็นต้น
ใช้ได้เฉพาะกับ "11" เท่านั้น "11" เป็นเลขชี้กำลังของจำนวนเฉพาะเมอร์แซนน์ การขยายทศนิยมของ $1/11$
 $= 0.090909...$ มีคาบซ้ำเพียง 2 แต่ $1/11$ มีชื่อเสียงในอีกลักษณะหนึ่งด้วย กล่าวคือ ลำดับของจำนวนเฉพาะ
11, 101, 1009, 10007, 100003 เป็นต้น
ปรากฏขึ้นในการอภิปรายเกี่ยวกับจำนวนเฉพาะในลำดับเลขคณิต กลุ่มไดฮีดรัลอันดับ 22 (สมมาตรของรูป
11 เหลี่ยมด้านเท่ามุมเท่า) มีความน่าสนใจ เพราะ "11"
เป็นจำนวนเฉพาะที่เล็กที่สุดซึ่งทำให้กลุ่มไดฮีดรัลมีโครงสร้างแบบไม่เอบีเลียนและไร์ศูนย์กลาง
ซึ่งเป็นที่น่าสนใจในทฤษฎีกลุ่ม ในฟิสิกส์เชิงทฤษฎี (ทฤษฎีสตริง / ทฤษฎีเอ็ม)
จักรวาลมักถูกจำลองว่าอยู่ในปริภูมิเวลา 11 มิติ
และนักฟิสิกส์กับนักคณิตศาสตร์ที่ทำงานในสาขานั้นก็มักกล่าวถึงการปรากฏของเลข 11 อยู่เสมอ "11"
เป็นจำนวนเฉพาะพาลินโดรมเพียงจำนวนเดียวที่มีจำนวนหลักเป็นเลขคู่
(จำนวนอื่นทั้งหมดที่มีจำนวนหลักเป็นเลขคู่ซึ่งมากกว่า 2 จะหารด้วย 11 ลงตัว
และฉะนั้นจึงเป็นจำนวนประกอบ) นี่เป็นทฤษฎีบทข้อหนึ่งในทฤษฎีจำนวนเชิงเส้นทนาการ

โดยสรุป:

แม้ "11" จะไม่ได้มีสถานะโดดเด่นเป็นซูเปอร์สตาร์เช่นเดียวกับ π , e หรืออัตราส่วนทองคำ
แต่ก็ปรากฏขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในฐานะตัวอย่างที่เล็กที่สุดหรือตัวอย่างแรกของปรากฏการณ์หลายประการ
(จำนวนเฉพาะเรปยูนิตตัวแรก, จำนวนเฉพาะพาลินโดรมที่มีจำนวนหลักเป็นเลขคู่เพียงตัวเดียว,
การปรากฏตั้งแต่ระยะแรกในบทพิสูจน์และตัวอย่างโต้แย้งจำนวนมาก, 11 มิติในทฤษฎีเอ็ม, เป็นต้น) ดังนั้น
ใช่แล้ว—ในแวดวงคณิตศาสตร์ 11 ถือว่าเป็นจำนวนที่มีนัยสำคัญ.

“พระองค์ผู้ทรงดลใจพระวาทะ ทรงเป็นผู้อธิบายพระวาทะที่แท้จริง พระคริสต์ทรงยกตัวอย่างคำสั่งสอนของพระองค์โดยทรงเรียกความสนใจของผู้ฟังไปยังบรรดากฎอันเรียบง่ายของธรรมชาติ และไปยังสิ่งที่คุ้นเคยซึ่งพวกเขามองเห็นและสัมผัสอยู่ทุกวัน

ดังนั้นพระองค์จึงทรงนำความคิดของพวกเขาจากสิ่งธรรมดาไปสู่สิ่งฝ่ายจิตวิญญาณ หลายคนมิได้เข้าใจความหมายแห่งคำอุปมาอุปไมยของพระองค์ในทันทีทันใด แต่เมื่อวันแล้ววันเล่าพวกเขาได้ประสบพบสิ่งต่าง ๆ

ซึ่งพระอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ได้ทรงเชื่อมโยงเข้ากับความจริงฝ่ายจิตวิญญาณ บางคนก็เริ่มมองเห็นบทเรียนแห่งความจริงของพระเจ้าที่พระองค์ทรงมุ่งประทับไว้ในใจของพวกเขา และคนเหล่านี้ก็เชื่อมั่นในความจริงแห่งพันธกิจของพระองค์และกลับใจมาสู่ชาวประเสริฐ” Sabbath School Worker, December 1, 1909.

“โดยทรงนำจากอาณาจักรฝ่ายธรรมชาติไปสู่อาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณเช่นนี้ คำอุปมาทั้งหลายของพระคริสต์จึงเป็นห่วงโซ่แห่งความจริงที่เชื่อมมนุษย์เข้ากับพระเจ้า และเชื่อมแผ่นดินโลกเข้ากับสวรรค์” Christ’s Object Lessons, 17.